

La Dependent

El passat mes de gener ens vam reunir amb la companyia alcoiana La Dependent.

Una companyia de teatre que té els seus inicis en 1967 i que fins a la data no ha deixat de treballar, passant per diversos noms com ara el Teatre Estable La Cassola i La Cassola fins a convertir-se finalment en La Dependent, companyia fundada com a tal en 1990 i que produeix una mitjana de dues estrenes anuals entre les que destaquem: "La nit just abans dels boscos", "Per

dones", "Escaramusses", "El botí", "Teloneries", "Beatrís", "Suvenirs", "Miracles", "L'aniversari de Don Eduardo", "Ay, mare de Deu", "Jaber el mamehuc", ...

Vam parlar amb **Juanfra Rozalen**, productor de la companyia, i li vam traure la seua pròxima estrena la qual serà els dies 13 i 14 d'abril a la Sala l'Horta, amb "Una teoria sobre això", del valencià Pascual Alapont.

Quines diferències o en què ha canviat el fet teatral al llarg de tots estos anys en termes de produir, mantindre i dinamitzar un projecte artístic?

En estos anys s'ha avançat prou i professionalment s'ha tecnificat tot. Abans un creatiu era capaç de portar endavant un projecte i això lamentablement s'ha perdut, podrien fer un o dos muntatges però no s'hi podria mantindre amb continuïtat, la qüestió empresarial és inevitable i ha d'amar paral·lela a la qüestió artística, sense una perfecta simbiosi d'estos dos elements hi ha molt poc a fer, això origina que molts artistes joves tinguen serioses dificultats a l'hora de materialitzar els seus projectes (això unit a la manca de produccions al País Valencià i encara que és una opinió personal em consta que compartida per molts professionals del sector). Les nostres pròpies necessitats vitals com a professionals de l'escena dificulten, quan no impossibiliten, l'eixida de gent jove. És simptomàtic que hi haja una generació d'actors, empresaris, directores, dramaturgs d'entre 35 i 40 anys i que siguen estos els que actualment estan movent el teatre al País Valencià.

Com influeix el fet de ser una companyia que treballa lluny de les administracions de la ciutat de València?

Evidentment la sensació de perifèria i llunyania existix. Ací es troben les principals sales exhibidores, el circuit teatral...i és indubtable que és València la ciutat que pren les

decisions, la que remena els pressupostos... Iniciatives de joves de Castelló i Alacant ho tenen més complicat.

Parlant en termes econòmics, de difusió, compromís polític i/o institucional com és el funcionament de les arts escèniques a Alacant?

La situació es presenta d'una manera arbitrària, allí es dona una realitat més difusa, en part conseqüència de que el nacli exhibidor no està a Alacant ni a Castelló; sempre ha estat ací. A València diverses institucions com ara el

teatral.

Com està el nivell formatiu actoral a Alacant, hi ha Escoles Teatral, E.M.T.?

El fenomen d'Escoles Municipals a Alacant no es dona. Únicament a la Universitat hi ha un Aula de Teatre, però que jo coneixa res més.

Parla'ns de La Dependent: Què preteneu?

Hem variat moltíssim però sempre hem mantingut una línia pel gust dels autors valencians, com ara Pascual Alapont, encara que tenim una creació molt oberta i també hem

treballat textos britànics o iraquians, hem respectat el fer sempre els espectacles en català, un teatre de comèdia amb un component ideològic latent. El nostre és un públic adult, encara que tots els anys fem un espectacle de titelles del 1880: "El betlem de Turisiti". Ho fem per a col·legis i és una de les obres de titelles més antiga de tot l'Estat espanyol.

Teatre per a què?

Per a dir coses i contar històries, per a poder viure, fer el més divertit que hem fet mai. Val la

pena, hi ha games i emergia.

Perquè seguir?

Perquè hi ha projectes per fer, et mou a partir de dinàmiques de projectes. Hi ha forma, olds a espectacle, coneixes textos plens de possibilitats. Seguim perquè sempre hi ha coses per fer.

↑ L'equip de l'obra "El botí".

SARC de la Diputació, Teatres de la Generalitat, convergeixen encara que no tot el que ens agradaria en una sola direcció i això li atorga una major entitat a tota la iniciativa en arts escèniques. A Alacant això no passa, no es produeixen espectacles públics, les sales només són exhibidores només hi ha produccions públiques a València i ara. En l'àrea cultural d'Alacant no són prioritàries les produccions

humanitat

Donar aigua a països empobrits amb un ximple clic de ratolí és possible gràcies a una campanya llançada per mig de la web www.givewater.org. Es tracta d'una pàgina digital debades en la

que els internautes poden oferir un donatiu per a aigua amb tan sols entrar i punxar.